

I

(Законодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2019/420 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 13 март 2019 година

за изменение на Решение № 1313/2013/ЕС относно Механизъм за гражданска защита на Съюза

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 196 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Механизмът за гражданска защита на Съюза (наричан по-нататък „Механизъм на Съюза“), който е уреден в Решение № 1313/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾, засилва сътрудничеството между Съюза и държавите членки и улеснява координацията в областта на гражданската защита с цел подобряване на реагирането на Съюза при природни и причинени от човека бедствия.
- (2) Като се отчита, че държавите членки носят основната отговорност за превенцията, подготовката и реакцията при природни и причинени от човека бедствия, Механизмът на Съюза насърчава солидарността между държавите членки в съответствие с член 3, параграф 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).
- (3) Природните и причинените от човека бедствия могат да връхлетят навсякъде по света, често без предупреждение. Независимо дали бедствията са природни или причинени от човека, те стават все по-чести, по-тежки и по-комплексни, като тяхното въздействие се влошава от последиците от изменението на климата и не се ограничават в националните граници. Човешките, екологичните, социалните и икономическите последствия, произтичащи от бедствията, могат да достигнат неизвестен досега мащаб.
- (4) Неотдавнашният опит показва, че ако се разчита на доброволни предложения за взаимопомощ, координирани и улеснявани от Механизма на Съюза, невинаги може да се гарантира предоставяне на достатъчно способности за посрещане в задоволителна степен на основните потребности на хората, засегнати от бедствия, нито добра защита на околната среда и имуществото. Това важи особено за случаите, в които държави членки са засегнати едновременно от повтарящи се и неочаквани бедствия, независимо дали природни или причинени от човека, и когато колективните способности са недостатъчни. За преодоляването на този недостиг и с цел справяне с възникващите рискове всички инструменти на Съюза следва да се използват в условия на пълна гъвкавост, включително посредством насърчаване на активното участие на гражданското общество.

⁽¹⁾ Становище от 18 октомври 2018 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 361, 5.10.2018 г., стр. 37.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 12 февруари 2019 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 7 март 2019 г.

⁽⁴⁾ Решение № 1313/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно Механизъм за гражданска защита на Съюза (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 924).

- (5) От съществено значение е държавите членки да предприемат подходящи действия за превенция и готовност, включително да гарантират наличността на достатъчен брой способности за справяне с бедствията, по-конкретно с горските пожари. Предвид това, че през последните години Съюзът беше засегнат от особено интензивни и мащабни горски пожари, което показва значителни оперативни пропуски в няколко държави членки и в Европейския капацитет за реагиране при извънредни ситуации (EERC), създаден като доброволно обединяване на предварително заделени от държавите членки способности за реагиране съгласно Решение № 1313/2013/ЕС, следва да се вземат допълнителни мерки и на равнището на Съюза. Превенцията на горските пожари е от основно значение и в контекста на глобалния ангажимент за намаляване на емисиите на CO₂.
- (6) Превенцията има решаващо значение за защитата от природни и причинени от човека бедствия и изисква предприемане на по-нататъшни действия. За тази цел държавите членки следва редовно да представят на Комисията обобщена информация за своите оценки на риска и оценката на способността си за управление на риска, с акцент върху основните рискове. Наред с това държавите членки следва да обменят информация относно мерките за превенция и готовност, особено тези, които са необходими за справянето с основните рискове с трансгранични последици и, когато е целесъобразно, с рисковете с малка вероятност, но със значими последици.
- (7) Комисията, заедно с държавите членки, следва да разработи допълнително насоки с цел улесняване на обмена на информация за управлението на риска от бедствия. Тези насоки следва да способстват за насърчване на съпоставимостта на тази информация, по-специално когато държавите членки са изправени пред сходни рискове или трансгранични рискове.
- (8) Превенцията и управлението на риска от бедствия включват необходимост от разработване и прилагане на мерки за управление на риска, които включват координиране на широк кръг от участници. При изготвянето на оценките на риска и мерките за управление на риска е важно да се вземат под внимание настоящата променливост на климата и предвижданията за траекториите на изменението на климата. Изготвянето на карти на рисковете е съществен аспект от засилването на дейностите по превенцията и на способността за реагиране. От изключително значение са действията за намаляване на уязвимостта на населението, икономическите дейности, включително критична инфраструктура, хуманното отношение към животните и дивата флора и фауна, екологичните и културните ресурси като биоразнообразието, горските екосистемни услуги и водните ресурси.
- (9) За да се засили планирането и координирането в областта на превенцията и готовността между държавите членки, Комисията, в сътрудничество с държавите членки, следва да може да установи специфични механизми за консултация. Наред с това Комисията следва да може да изисква информация относно мерките за превенция и готовност, свързани с конкретни рискове, когато дадена държава членка отправя често искания за помощ. Комисията следва да оценява тази информация с оглед на предоставянето на максимална цялостна подкрепа от Съюза за управлението на риска от бедствия и подобряване на равнищата на превенция и готовност на държавите членки. Административната тежест следва да се намали, а връзките с други ключови политики и инструменти на Съюза следва да се подсилят, по-специално с европейските структурни и инвестиционни фондове, посочени в Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾.
- (10) Наводненията представляват все по-голям риск за гражданите на Съюза. С цел засилване на действията за превенция и готовност в областта на гражданската защита и намаляване на уязвимостта на съответното население във връзка с рисковете от наводнения, е необходимо държавите членки, при изготвянето на оценките си на риска съгласно настоящото решение, да използват пълноценно, наред с другото, оценките на рисковете, изготвени съгласно Директива 2007/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾, за да преценят дали водните им течения и крайбрежни ивици са застрашени от наводнения и да вземат подходящи и координирани мерки за намаляване на тези рискове.
- (11) Необходимо е да се укрепи колективната способност за подготовка и реагиране при бедствия, по-специално чрез взаимна подкрепа в Европа. За да съответства на новата правна рамка съгласно настоящото решение, наименованието „Европейски капацитет за реагиране при извънредни ситуации (EERC)“ или „доброволно обединяване“ следва да се промени на „Европейски резерв за гражданска защита“.
- (12) Укрепването на Европейския резерв за гражданска защита изисква засилено финансиране от Съюза във връзка с адаптацията и ремонта на способностите, както и във връзка с оперативните разходи.
- (13) Освен засилването на цялостните съществуващи способности следва да се създаде rescEU за реагиране в краен случай при извънредни ситуации, когато наличните способности на национално равнище и способностите, предварително заделени от държавите членки за Европейския резерв за гражданска защита, при тези обстоятелства не са в състояние да осигурят ефективно реагиране при различните видове бедствия.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 320).

⁽⁶⁾ Директива 2007/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно оценката и управлението на риска от наводнения (ОВ L 288, 6.11.2007 г., стр. 27).

- (14) Ролята на регионалните и местните органи в превенцията и управлението на бедствия е от голямо значение и способностите им за реагиране трябва да бъдат включвани по подходящ начин във всички дейности за координиране и използване, извършвани съгласно настоящото решение, в съответствие с институционалната и правната рамка на държавите членки, с цел свеждане до минимум на припокриването и насърчаване на оперативната съвместимост. Тези органи могат да имат важна превантивна функция, като също са и първите, които реагират при бедствие заедно със способностите на своите доброволци. Поради това е налице необходимост от постоянно сътрудничество на местно, регионално и трансгранично равнище с цел създаване на общи системи за предупреждение за бърза намеса преди мобилизирането на rescEU, както и редовни кампании за информирани на обществеността относно първоначалните мерки за реагиране.
- (15) Естеството на способностите на rescEU следва да остане гъвкаво и да може да се променя, за да се отговори на новите развития и бъдещите предизвикателства, като например последствията от изменението на климата.
- (16) Тъй като установените рискове, цялостни способности и пропуски се променят във времето, при създаването на rescEU е необходима гъвкавост. Поради това на Комисията следва да се предостави правомощието да приема актове за изпълнение за определяне на способностите на rescEU, като се отчитат установените рискове, цялостните способности и пропуски.
- (17) За да има функциониращи способности на rescEU, следва да се предоставят допълнителни бюджетни кредити за финансиране на действия по линия на Механизма на Съюза.
- (18) Съюзът следва да може да подкрепя държавите членки чрез съвместно финансиране на развитието на способностите на rescEU, включително техния наем, лизинг или закупуване. Това би увеличило значително ефективността на Механизма на Съюза чрез осигуряване на налични способности в случаите, в които иначе не би било гарантирано ефективно реагиране при бедствия, особено при бедствия с широкообхватно въздействие, които засягат значителен брой държави членки. Съвместните обществени поръчки за способности следва да дадат възможност за икономии от мащаба и за по-добра координация при реагирането на бедствия.
- (19) Размерът на финансовата помощ от Съюза, отпускана за развитието на способности на rescEU, следва да се определя при отчитане на списъка на допустимите категории разходи, съдържащ се в настоящото решение. Пълна финансова помощ от Съюза следва да се предоставя за способности, които са необходими за реагиране на рискове с малка вероятност, но със значими последици, които биха могли да имат значителни трансгранични последици и по отношение на които равнищата на готовност в Съюза не се считат за адекватни въз основа на анализи на пропуски в способностите, извършени от националните органи за гражданска защита и Комисията. Съществено съвместно финансиране следва да се предвиди и за способностите, за които разходите за закупуване и периодичните разходи са най-големи, например способностите за гасене на горски пожари от въздуха. Точните проценти на съфинансиране следва да бъдат определени в годишните работни програми.
- (20) За да се балансират националната отговорност и солидарност между държавите членки, част от оперативните разходи при използването на способностите на rescEU следва да са допустими за финансова помощ от Съюза.
- (21) Държавите членки или техните граждани могат да бъдат засегнати в значителна степен от бедствия, възникнали в трети държави. В такива случаи способностите на rescEU следва да бъдат налични за използване и извън Съюза. От съображения за солидарност между държавите членки, в случай на използване на способностите на rescEU извън Съюза, оперативните разходи следва да се поемат от бюджета на Съюза.
- (22) За да се осигури реагиране, което да е координирано и бързо, решението относно използването и демобилизацията, както и всяко решение в случай на несъвместими искания, следва да се вземе от Комисията в тясна координация с поискалата помощ държава членка и държавата членка, която притежава, която е наела или е получила по договор за лизинг въпросните способности на rescEU. Комисията и държавата членка, която притежава, която е наела или е получила по договор за лизинг способностите на rescEU, следва да сключат оперативни договори, в които се определят клаузите и условията за използването на способностите на rescEU.
- (23) Обучението, научните изследвания и иновациите са основни аспекти на сътрудничеството в областта на гражданската защита. За да се повишат ефикасността и ефективността на обучението и ученията за гражданска защита, да се насърчат иновациите и диалогът, както и за да се укрепи сътрудничеството между националните органи и службите за гражданска защита на държавите членки, е необходимо да се създаде Мрежа на Съюза за знания в областта на гражданската защита. Тази мрежа следва да се основава на съществуващи структури, включващи центрове за високи постижения, университети, изследователи и други експерти, млади специалисти и опитни доброволци в областта на управлението при извънредни ситуации. Следва да се засили и по-нататъшното сътрудничество в областта на обучението, научните изследвания и иновациите с международни организации и, когато е възможно, то да се разшири, така че да обхване трети държави, по-конкретно съседни държави.
- (24) Извършващите дейност в областта на гражданската защита посвещават живота си, за да помагат на другите, и инвестират време и усилия, за да подпомагат нуждаещите се. Тази смелост и ангажираност с гражданската защита на Съюза следва да получи признание от Съюза.

- (25) Макар укрепването на гражданската защита в контекста на тенденциите при бедствията, като тенденциите, свързани с метеорологичните условия и с вътрешната сигурност, да е един от най-важните приоритети в Съюза, от основно значение е да се гарантира силно териториално и общностно измерение, тъй като действията на равнище местни общности са най-бързият и най-ефективен начин за ограничаване на щетите, причинени от дадено бедствие.
- (26) Необходимо е процедурите по Механизма на Съюза да бъдат опростени и оптимизирани и да се увеличи гъвкавостта им, за да се гарантира, че държавите членки могат да имат бърз достъп до помощта и способностите, които са им необходими, за да могат възможно най-бързо и ефикасно да реагират на природни или причинени от човека бедствия.
- (27) За да се засили ползата от съществуващите инструменти за финансиране и да се подпомогнат държавите членки в предоставянето на помощ, включително при реагиране при бедствия извън Съюза, финансирането се предоставя съгласно членове 21, 22 и 23 от Решение № 1313/2013/ЕС в съответствие с член 191, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁷⁾. Независимо от това финансирането за дейности по гражданска защита и хуманитарна помощ в частност следва да остане ясно отделено и да бъде в пълно съответствие с различните им цели и правни изисквания.
- (28) Важно е да се гарантира, че държавите членки предприемат всички необходими действия за ефективното предотвратяване на природните и причинените от човека бедствия и за смекчаването на последиците от тях. Разпоредбите на настоящото решение следва да засилят връзките между действията за превенция, готовност и реагиране по линия на Механизма на Съюза. Следва да се гарантира също съгласуваност с други приложими законодателни актове на Съюза в областта на превенцията и управлението на риска от бедствия, включително по отношение на трансграничните превантивни действия и реагирането на заплахи като сериозни трансгранични заплахи за здравето, както се посочва в Решение № 1082/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽⁸⁾. Програмите за териториално сътрудничество в рамките на политиката на сближаване предвиждат специфични действия, за да се вземат под внимание устойчивостта на бедствия, превенцията на риска и управлението на риска и следва да се направят допълнителни усилия за по-силна интеграция и повече полезни взаимодействия. Освен това всички действия следва да бъдат съгласувани с изпълнението на международните ангажменти като Рамката за намаляване на риска от бедствия от Сендай за периода 2015—2030 г., Парижкото споразумение към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации (ООН) по изменение на климата и Програмата на ООН за устойчиво развитие до 2030 г. и активно да допринасят за изпълнението на тези международни ангажменти.
- (29) За да се гарантира изчерпателен и безпрепятствен обмен на информация за способностите и модулите на разположение на държавите членки, е необходимо информацията, въвежданата в Общата система за спешна комуникация и информация (CECIS), постоянно да се актуализира. Що се отнася до информацията, предоставяна чрез CECIS, целесъобразно е също държавите членки да регистрират там способности, които не са предварително заделени за Европейския резерв за гражданска защита и които са на тяхно разположение за целите на използването на тези способности чрез Механизма на Съюза.
- (30) Важно е също да се създадат полезни взаимодействия и да се подобри взаимното допълване и координацията между Механизма на Съюза и други инструменти на Съюза, включително онези, които могат да допринесат за възстановяване или смекчаване на щетите, причинени от бедствия.
- (31) С цел изменение на категориите допустими разходи, които да бъдат използвани при определяне на финансовата помощ от Съюза за развитието на способностите на rescEU, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложили в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽⁹⁾. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.
- (32) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящото решение във връзка с: определянето на видовете и броя ключови способности за реагиране, необходими за Европейския резерв за гражданска защита; за определяне на способностите, от които се състои rescEU, като се отчетат установените рискове, цялостните способности и пропуски; създаването, управлението и поддържането на rescEU; създаването и организацията на Мрежата на Съюза за знания в областта на гражданската защита; категориите рискове с малка вероятност, но със значими

⁽⁷⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).

⁽⁸⁾ Решение № 1082/2013/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. за сериозните трансгранични заплахи за здравето и за отмяна на Решение № 2119/98/ЕО (ОВ L 293, 5.11.2013 г., стр. 1).

⁽⁹⁾ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

последници и съответните способности за тяхното управление; както и критерии и процедури за признаване на дългосрочната всеотдайност и изключителния принос към гражданската защита на Съюза, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁰⁾.

- (33) Доколкото целта на настоящото решение, а именно укрепване на колективната способност за превенция, подготовка и реагиране в случай на бедствия, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради нейния обхват или последици може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (34) За да се гарантира плавен преход към пълното реализиране на rescEU, Комисията следва в рамките на преходен период да може да предоставя финансиране, за да осигури бързо наличността на съответните национални способности. Комисията и държавите членки следва да полагат усилия да получат допълнителни способности, включително противопожарни хеликоптери, за да реагират още от лятото на 2019 г. на риска от горски пожари
- (35) Поради това Решение № 1313/2013/ЕС следва да бъде съответно изменено.
- (36) За да се създадат условия за незабавното прилагане на предвидените в настоящото решение мерки, то следва да влезе в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Решение № 1313/2013/ЕС се изменя, както следва:

1) Член 3 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква в) се заменя със следното:

„в) улесняване на бързото и ефективно реагиране при бедствия или непосредствена заплаха от такива, включително чрез предприемане на мерки за смекчаване на непосредствените последици от бедствията;“;

ii) добавят се следните букви:

„д) увеличаване на наличността и използването на научни знания за бедствията; и

е) засилване на сътрудничеството и координацията на трансгранично равнище и между държавите членки, които са изложени на същите видове бедствия.“;

б) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

„а) напредъкът при изпълнение на рамката за превенция на бедствия: измерван с броя на държавите членки, които са предоставили на Комисията информацията, посочена в член 6, параграф 1, буква г)“;

2) В член 4 се добавя следната точка:

„(12) „участваща държава“ означава трета държава, която участва в Механизма на Съюза в съответствие с член 28, параграф 1.“;

3) Член 5, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) предприема действия, за да подобри базата от знания относно рисковете от бедствия, и по-добре да улеснява и насърчава сътрудничеството и обмена на знания, резултатите от научни изследвания и иновации, най-добри практики и информация, включително между държавите членки с общи рискове;“

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

б) буква е) се заменя със следното:

„е) събира и разпространява информацията, предоставена от държавите членки; организира обмен на опит във връзка с оценката на способността за управление на риска; и улеснява обмена на добри практики в процеса на планиране на превенцията и готовността, включително чрез доброволни партньорски проверки;“

в) буква и) се заменя със следното:

„и) изтъква значението на превенцията на рисковете, оказва подкрепа на държавите членки в дейностите им за повишаване на осведомеността, предоставяне на информация и обучение на обществеността и подкрепя усилията на държавите членки за предоставяне на публична информация за системите за оповестяване, като дава насоки за такива системи, включително на трансгранично равнище;“

4) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Управление на риска

1. С цел да насърчат прилагането на ефективен и съгласуван подход към превенцията и готовността за бедствия чрез обмен на информация с нечувствително съдържание, а именно информация, чието разкриване не противоречи на основните интереси на сигурността на държавите членки, и за да насърчат обмена на най-добри практики в рамките на Механизма на Съюза, държавите членки:

- а) доразвиват оценките на риска на национално или на съответното поднационално равнище;
- б) доразвиват оценката на способността за управление на риска на национално или на съответното поднационално равнище;
- в) доразвиват и прецизират планирането на управлението на риска от бедствия на национално или на съответното поднационално равнище;
- г) предоставят на Комисията обобщена информация за съответните елементи от оценките, посочени в букви а) и б), като се съсредоточават върху основните рискове. За основните рискове с трансгранични последици, както и по целесъобразност за рисковете с малка вероятност, но със значими последици, държавите членки описват приоритетните превантивни мерки и мерки за готовност. Обобщената информация се предоставя на Комисията в срок до 31 декември 2020 г. и на всеки три години след това, както и когато са налице значителни промени;
- д) участват на доброволен принцип в партньорски проверки за оценката на способността за управление на риска.

2. Комисията, в сътрудничество с държавите членки, може също да създава специфични механизми за консултации с оглед на засилване на подходящото планиране и координиране в областта на превенцията и готовността между държавите членки, които са изложени на сходни видове бедствия, включително за трансгранични рискове и рискове с малка вероятност, но със значими последици, установени съгласно параграф 1, буква г).

3. Съвместно с държавите членки до 22 декември 2019 г. Комисията разработва допълнително насоки относно предоставянето на обобщената информация, посочена в параграф 1, буква г).

4. Когато дадена държава членка често иска един и същ вид помощ чрез Механизма на Съюза за същия вид бедствие, Комисията, след внимателен анализ на причините и обстоятелствата за задействането и с цел да помогне на съответната държава членка да подобри своето равнище на превенция и готовност, може:

- а) да поиска от тази държава членка да предостави допълнителна информация за конкретните превантивни мерки и мерки за готовност, свързани с риска, който съответства на този вид бедствие; както и
- б) по целесъобразност, въз основа на предоставената информация:
 - i) да предложи изпращане на експертен екип на място, който да даде насоки за превантивни мерки и мерки за готовност; или
 - ii) да отправи препоръки за подобряване на равнището на превенция и готовност в съответната държава членка. Комисията и държавата членка се информират взаимно за мерките, взети вследствие на тези препоръки.

В случай че дадена държава членка поиска същия вид помощ чрез Механизма на Съюза за същия вид бедствие три пъти в рамките на три последователни години, се прилагат букви а) и б), освен ако внимателният анализ на причините и обстоятелствата за честото задействане на механизма е показал, че това не е нужно.“;

5) В член 10 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Комисията и държавите членки работят съвместно за подобряване на извършването в рамките на Механизма на Съюза планиране на операции за реагиране при бедствия, както при природни, така и при причинени от човека бедствия, включително чрез разработване на сценарии за реагиране при бедствия въз основа на оценките на риска, посочени в член 6, параграф 1, буква а), и прегледа на рисковете, посочен в член 5, параграф 1, буква в), чрез картографиране на активи и чрез изготвяне на планове за използване на способности за реагиране.“;

б) Член 11 се изменя, както следва:

а) Заглавието се заменя със следното:

„Европейски резерв за гражданска защита“;

б) параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Създава се Европейски резерв за гражданска защита. Той се изразява в обединяване на доброволно предварително заделени от държавите членки способности за реагиране и включва модули, други способности за реагиране и категории експерти.

1а. Помощта, предоставяна от дадена държава членка чрез Европейския резерв за гражданска защита, допълва наличните способности в поискалата помощ държава членка, без да се засяга това, че държавите членки носят основната отговорност за превенцията и реагирането при бедствия на своята територия.

2. Въз основа на установените рискове, цялостните способности и пропуски Комисията определя чрез актове за изпълнение, приети съгласно член 32, параграф 1, буква е), видовете и броя ключови способности за реагиране, необходими за Европейския резерв за гражданска защита („цели по отношение на способностите“).

В сътрудничество с държавите членки Комисията следи напредъка към постигане на целите по отношение на способностите, определени в посочените в първа алинея от настоящия параграф актове за изпълнение, и установява потенциално значими пропуски в способностите за реагиране на Европейския резерв за гражданска защита. Когато такива пропуски бъдат установени, Комисията проучва дали необходимите способности са налични за държавите членки извън Европейския резерв за гражданска защита. Комисията поощрява държавите членки да отстраняват значимите пропуски в способностите за реагиране на Европейския резерв за гражданска защита и може да подпомага държавите членки в съответствие с член 20, член 21, параграф 1, буква и) и член 21, параграф 2.“;

7) Член 12 се заменя със следното:

„Член 12

rescEU

1. rescEU се създава с цел да предоставя помощ при извънредни ситуации, когато цялостните налични способности на национално равнище и способностите, предварително заделени от държавите членки за Европейския резерв за гражданска защита, при тези обстоятелства не са в състояние да осигурят ефективно реагиране при различните видове бедствия, посочени в член 1, параграф 2.

С оглед да се гарантира ефективно реагиране при бедствия, Комисията и държавите членки осигуряват по целесъобразност подходящо географско разпределение на способностите на rescEU.

2. Комисията определя чрез актове за изпълнение, приети съгласно член 32, параграф 1, буква ж), способностите, от които трябва да се състои rescEU, като взема предвид установените и нововъзникващите рискове, цялостните способности и пропуски на равнището на Съюза, по-специално в областта на гасенето на горски пожари от въздуха, химичните, биологичните, радиологичните и ядрените инциденти и спешната медицинска помощ. С тези актове за изпълнение трябва да се осигури съгласуваност с останалите приложими разпоредби на правото на Съюза. Първият акт за изпълнение от този вид се приема до 22 юни 2019 г.

3. Способностите на rescEU се закупуват, наемат или получават по договор за лизинг от държавите членки. За тази цел Комисията може да отпуска на държавите членки безвъзмездни средства директно, без покана за представяне на предложения. Когато Комисията осигурява способности за rescEU от името на държавите членки, се прилага процедурата за съвместно възлагане на обществени поръчки. Финансовата помощ от Съюза се отпуска в съответствие с финансовите правила на Съюза.

Способностите на rescEU са базирани в държавите членки, които закупуват, наемат или получават по договор за лизинг тези способности. В случай на съвместно възлагане на обществени поръчки способностите на rescEU са базирани в държавите членки, от чието име те се осигуряват.

(4) Като се консултира с държавите членки, Комисията определя изискванията за качеството на способностите за реагиране, които са част от rescEU. Изискванията за качество се основават на установените международни стандарти, когато такива стандарти вече съществуват.

5. Държавата членка, която притежава, наема или получава по договор за лизинг способности на rescEU, гарантира регистрирането на тези способности в CECIS, както и наличността и възможността за използването им за операции по линия на Механизма на Съюза.

Способностите на rescEU могат да се използват за национални цели, съгласно посоченото в член 23, параграф 4а, само когато не се използват или не са необходими за операции за реагиране по линия на Механизма на Съюза.

Способностите на rescEU се използват в съответствие с актовете за изпълнение, приети съгласно член 32, параграф 1, буква ж), и с оперативните договори между Комисията и държавите членки, които притежават, наемат или получават по договор за лизинг тези способности, където се определят по-подробно условията за използване на способностите на rescEU, включително участващия персонал.

6. Способностите на rescEU са на разположение за участие в операции за реагиране по линия на Механизма на Съюза, след отправено искане за помощ чрез ERCC в съответствие с член 15 или член 16, параграфи 1—9 и параграфи 11, 12 и 13. Решението относно тяхното използване и демобилизация, както и всяко решение в случай на несъвместими искания, се взема от Комисията в тясна координация с поискалата помощ държава членка и държавата членка, която притежава, наема или получава по договор за лизинг способността, в съответствие с оперативните договори, както е посочено в параграф 5, трета алинея от настоящия член.

Държавата членка, на чиято територия се използват способностите на rescEU, отговаря за ръководството на операциите за реагиране. В случай на използване извън Съюза, държавите членки, в които са базирани способностите на rescEU, отговарят за пълното интегриране на способностите на rescEU в цялостното реагиране.

7. В случай на използване на способностите Комисията чрез ERCC се споразумява с поискалата помощ държава членка относно оперативното използване на способностите на rescEU. Поискалата помощ държава членка улеснява оперативната координация на собствените си способности и дейностите по линия на rescEU по време на операциите.

8. Координирането на различните способности за реагиране се улеснява по целесъобразност от Комисията чрез ERCC в съответствие с членове 15 и 16.

9. Държавите членки се информират за оперативния статус на способностите на rescEU чрез CECIS.

10. Ако бедствие извън Съюза би могло да засегне значително една или повече държави членки или техните граждани, може да се използват способностите на rescEU, в съответствие с параграфи 6 — 9 от настоящия член.

Когато способностите на rescEU се използват в трети държави, в специфични случаи държавите членки могат да откажат да изпратят собствен персонал, в съответствие с акта за изпълнение, приет съгласно член 32, параграф 1, буква ж), и съобразно допълнителните уточнения в оперативните договори, посочени в параграф 5, трета алинея от настоящия член.“;

8) Член 13 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя, както следва:

„Мрежа на Съюза за знания в областта на гражданската защита“;

б) параграф 1 се изменя, както следва:

і) уводната фраза се заменя със следното:

„1. Комисията създава мрежа на съответните участници и институции, работещи в областта на гражданската защита и управлението при бедствия, включваща центрове за високи постижения, университети и изследователи, която заедно с Комисията образува Мрежата на Съюза за знания в областта на гражданската защита. Комисията надлежно взема предвид експертния опит, наличен в държавите членки и в действащите на място организации.

Мрежата, стремейки се към балансирано участие на половете, изпълнява следните задачи в областта на обучението, ученията, извличането на поуки и разпространяването на знания, в тясна координация със съответните центрове за знания, когато е целесъобразно:“

ii) буква а) се заменя със следното:

„а) изготвяне и управление на програма за обучение на персонала в областта на гражданската защита и управлението при извънредни ситуации по въпроси на превенцията, готовността и реагирането при бедствия. Програмата трябва да улеснява обмена на добри практики в областта на гражданската защита и да включва съвместни курсове и система за обмен на експертен опит в областта на управлението при извънредни ситуации, включително обмен на млади специалисти и опитни доброволци, както и командироване на експерти от държавите членки.

Програмата за обучение има за цел подобряване на координацията, съвместимостта и взаимното допълване между способностите, посочени в членове 9, 11 и 12, както и повишаване на компетентността на експертите, посочени в член 8, букви г) и е);“

iii) буква е) се заменя със следното:

„е) стимулиране на научните изследвания и иновациите и насърчаване на въвеждането и използването на подходящи нови технологии за целите на Механизма на Съюза.“;

в) добавя се следният параграф:

„4. Комисията засилва сътрудничеството в областта на обучението и увеличава споделянето на знания и опит между Мрежата на Съюза за знания в областта на гражданската защита, международните организации и трети държави, за да допринесе за спазването на международните ангажменти във връзка с намаляването на риска от бедствия, и по-специално посочените в Рамката за намаляване на риска от бедствия от Сендай 2015—2030 г., приета на 18 март 2015 г. на Третата световна конференция на ООН за намаляване на риска от бедствия, проведена в Сендай, Япония.“;

9) В член 15 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Когато на територията на Съюза възникне бедствие или непосредствена заплаха от бедствие, засегнатата държава членка може да поиска помощ чрез ERCC. Искането трябва да бъде възможно най-конкретно. Действието на искането за помощ се прекратява след изтичане на максимален срок от 90 дни, освен ако на ERCC бъдат представени нови елементи, обосноваващи необходимостта от продължаване на помощта или от допълнителна помощ.“;

10) В член 16 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Когато извън територията на Съюза възникне бедствие или непосредствена заплаха от бедствие, засегнатата държава може да поиска помощ чрез ERCC. Помощта може да бъде поискана и чрез ООН и агенциите на ООН или друга подобна международна организация, или от тези организации. Действието на искането за помощ се прекратява след изтичане на максимален срок от 90 дни, освен ако на ERCC бъдат представени нови елементи, обосноваващи необходимостта от продължаване на помощта или от допълнителна помощ.

2. Операциите по смисъла на настоящия член могат да се провеждат или като самостоятелни операции за оказване на помощ, или като подпомагане на операция, ръководена от международна организация. Координацията на Съюза се интегрира изцяло в общата координация, осигурена от Службата на ООН за координация на хуманитарните дейности (ОСНА), като се спазва нейната ръководна роля. В случай на причинени от човека бедствия или сложни извънредни ситуации Комисията гарантира съгласуваност с Европейския консенсус относно хуманитарната помощ (*) и зачитането на хуманитарните принципи.

(*) ОВ С 25, 30.1.2008 г., стр. 1.“;

11) В член 19 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Финансовият пакет за изпълнението на Механизма на Съюза за периода 2014—2020 г. е 574 028 000 EUR по текущи цени.

425 172 000 EUR по текущи цени се отпускат по функция 3 „Сигурност и гражданство“ на многогодишната финансова рамка, а 148 856 000 EUR по текущи цени — по функция 4 „Глобална Европа“.“;

12) Въмъква се следният член:

„Член 20а

Видимост и награди

1. За всяка помощ или финансиране, предоставени съгласно настоящото решение, се дава съответна видимост за ролята на Съюза, като за способностите, посочени в членове 11 и 12 и в член 21, параграф 2, буква в), емблемата на Съюза се поставя на видно място. Комисията разработва комуникационна стратегия с цел осезаемите резултати от действията, предприети в рамките на Механизма на Съюза, да станат видими за гражданите.

2. Комисията награждава с медали като признание и изказване на благодарност за дългосрочната всеотдайност и изключителния принос към гражданската защита на Съюза.“;

13) Член 21 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква й) се заменя със следното:

„й) изграждане, управление и поддръжка на способностите на rescEU в съответствие с член 12;“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) в първа алинея буква в) се заменя със следното:

„в) разходите, необходими за модернизиране или ремонтване на способностите за реагиране, до състояние на готовност и наличност, което ги прави годни за използване като част от Европейския резерв за гражданска защита, в съответствие с изискванията за качество на Европейския резерв за гражданска защита и, доколкото е приложимо, с препоръките, формулирани в процеса на сертифициране („разходи за адаптиране“). Тези разходи може да включват разходи, свързани с оперативността, оперативната съвместимост на модулите и на другите способности за реагиране, автономността, самостоятелността, годността за транспортиране, опаковането и други необходими разходи, при условие че тези разходи са конкретно свързани с участието на способностите в Европейския резерв за гражданска защита.

Разходите за адаптиране може да покриват:

i) 75 % от допустимите разходи в случай на модернизация, при условие че тази сума не надвишава 50 % от средните разходи за развиване на способността; и

ii) 75 % от допустимите разходи в случай на ремонт.

Способностите за реагиране, за които се отпуска финансиране по подточки i) и ii), се предоставят на разположение като част от Европейския резерв за гражданска защита за минимален срок, който е свързан с полученото финансиране и е с продължителност между 3 и 10 години, считано от момента на реалната им наличност като част от Европейския резерв за гражданска защита, освен когато полезният им живот е по-кратък.

Разходите за адаптиране може да се състоят от единични разходи или еднократни суми, определени в зависимост от вида способности.“

ii) първа алинея, буква г) и втора алинея се заличават;

в) добавят се следните параграфи:

„3. Финансовата помощ за действието, посочено в параграф 1, буква й), покрива разходите, необходими, за да се гарантират наличността и възможността за използване на способностите на rescEU по линия на Механизма на Съюза в съответствие с втора алинея от настоящия параграф.

Комисията гарантира, че финансовата помощ, посочена в настоящия параграф, съответства най-малко на 80 % и на не повече от 90 % от общите прогнозни разходи, необходими, за да се гарантират наличността и възможността за използване на способностите на rescEU по линия на Механизма на Съюза. Останалата част се поема от държавите членки, в които са базирани способностите на rescEU. Общите прогнозни разходи за всеки вид способности на rescEU се определят посредством актове за изпълнение, приети съгласно член 32, параграф 1, буква ж). Общите прогнозни разходи се изчисляват, като се вземат предвид категориите допустими разходи, съдържащи се в приложение Ia.

На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 30 за изменение на приложение Ia по отношение на категориите допустими разходи.

Финансовата помощ, посочена в настоящия параграф, може да се осъществява чрез многогодишни работни програми. За действията, чийто срок надхвърля една година, бюджетните задължения може да се разпределят на годишни вноски.

4. За способностите, създадени за реагиране при рискове с малка вероятност, но със значими последици, определени посредством актове за изпълнение, приети съгласно с член 32, параграф 1, буква за), финансовата помощ от Съюза обхваща всички разходи, необходими, за да се осигурят наличност и възможност за използване.

5. Разходите, посочени в параграф 3, може се състоят от единични разходи, еднократни суми или фиксирани ставки, определени според категорията или вида способности, по целесъобразност.“;

14) Член 23 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Допустими действия, свързани с оборудването и операциите“;

б) вмъква се следният параграф:

„1а. Размерът на финансовата помощ от Съюза за превоз на способностите, които не са предварително заделени за Европейския резерв за гражданска защита и се използват в случай на бедствие или непосредствена заплаха от бедствие във или извън Съюза, не надхвърля 75 % от общите допустими разходи.“;

в) параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:

„2. Размерът на финансовата помощ от Съюза за способностите, които са предварително заделени за Европейския резерв за гражданска защита, не надвишава 75 % от разходите за експлоатацията на способностите, включително превоз, в случай на бедствие или непосредствена заплаха от бедствие в Съюза или в участваща държава.

3. Финансовата помощ от Съюза за превоз не надвишава 75 % от общите допустими разходи, свързани с превоза на способностите, които са предварително заделени за Европейския резерв за гражданска защита, когато тези способности се използват в случай на бедствие или непосредствена заплаха от бедствие извън Съюза, съгласно предвиденото в член 16.

4. Финансовата помощ от Съюза за транспортни ресурси може да покрива също до 100 % от общите допустими разходи по букви а), б), в) и г), ако това е необходимо за осигуряване на оперативната ефективност на обединената помощ от държавите членки и ако разходите са свързани с някое от следните действия:

- а) краткосрочно наемане на складови съоръжения за временно съхранение на помощта от държавите членки с цел улесняване на координирания ѝ превоз;
- б) превоз от държавата членка, предоставяща помощта, до държавата членка, улесняваща нейния координиран превоз;
- в) преупаковане на помощта от държавите членки с цел максимално оползотворяване на наличния транспортен капацитет или за да се спазят конкретни оперативни изисквания; или
- г) превоз на място, транзит и складиране на обединена помощ с цел да се осигури координирана доставка до крайното местоназначение в държавата, поискала помощта.

4а. Когато способностите на rescEU се използват за национални цели в съответствие с член 12, параграф 5, всички разходи, включително разходите за поддръжка и ремонт, се поемат от държавата членка, която използва способностите.

4б. В случай на използване на способностите на rescEU по линия на Механизма на Съюза финансовата помощ от Съюза покрива 75 % от оперативните разходи.

Чрез дерогация от първа алинея, финансовата помощ от Съюза покрива 100 % от оперативните разходи на способностите на rescEU, необходими за бедствия с малка вероятност, но със значими последици, когато тези способности се използват по линия на Механизма на Съюза.

4в. При използване на способностите извън Съюза, както е посочено в член 12, параграф 10, финансовата помощ от Съюза покрива 100 % от оперативните разходи.

4г. Когато финансовата помощ от Съюза, посочена в настоящия член, не покрива 100 % от разходите, оставащата сума от разходите се поема от поискалата помощта държава, освен ако е договорено друго с държавата членка, предоставяща помощта, или с държавата членка, където са базирани способностите на rescEU.“;

г) добавя се следният параграф:

„8. Разходите за транспорт може да се състоят от единични разходи, еднократни суми или фиксирани ставки, определени за всяка категория разходи.“;

15) В член 26 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. За действията, за които се отпуска финансова помощ съгласно настоящото решение, не се отпуска помощ съгласно други финансови инструменти на Съюза. В съответствие с член 191, параграф 1 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 (*) обаче финансова помощ, предоставена съгласно членове 21, 22 и 23 от настоящото решение, не възпрепятства финансирането съгласно други инструменти на Съюза в съответствие с предвидените в тях условия.

Комисията гарантира, че кандидатите за финансова помощ съгласно настоящото решение и бенефициерите на такава помощ ѝ предоставят информация за финансовата помощ, получавана от други източници, включително от общия бюджет на Съюза, както и за текущи искания за такава помощ.

2. Ползното взаимодействие, взаимното допълване и засилената координация се развиват с други инструменти на Съюза, като например тези в подкрепа на политиките в областта на сближаването, развитието на селските райони, изследователската дейност, здравеопазването, миграцията и сигурността, както и с фонд „Солидарност“ на Европейския съюз. При реагиране на хуманитарни кризи в трети държави Комисията осигурява взаимното допълване и съгласуваността на действията, финансирани съгласно настоящото решение, с тези, финансирани по силата на Регламент (ЕО) № 1257/96, и гарантира, че тези действия се осъществяват в съответствие с Европейския консенсус относно хуманитарната помощ.

(*) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 г. за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 30.7.2018 г., стр. 1).“;

16) Член 28 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. В Механизма на Съюза могат да участват:

- а) държавите от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ), които са членки на Европейското икономическо пространство (ЕИП), в съответствие с предвидените в Споразумението за ЕИП условия, както и други европейски държави, когато това е предвидено в споразуменията и процедурите;
- б) присъединяващите се държави, страните кандидатки и потенциалните страни кандидатки съгласно общите принципи и общите условия за участието на тези държави в програмите на Съюза, предвидени в съответните рамкови споразумения и решения на Съвета за асоцииране или подобни споразумения.

1а. Участието в Механизма на Съюза включва участие в неговите дейности в съответствие с целите, изискванията, критериите, процедурите и крайните срокове, определени в настоящото решение, и трябва да отговаря на специалните условия, предвидени в споразуменията между Съюза и участващата държава.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Международни или регионални организации или държави, които участват в европейската политика за съседство, могат да дават принос към дейности в рамките на Механизма на Съюза, когато съответните двустранни или многостранни споразумения между тези организации или държави и Съюза позволяват това.“;

17) Член 30 се заменя със следното:

„Член 30

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 19, параграфи 5 и 6, се предоставя на Комисията до 31 декември 2020 г.

3. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 21, параграф 3, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от 21 март 2019 г.

4. Делегирането на правомощия, посочено в член 19, параграфи 5 и 6, и в член 21, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Прекратяването поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

5. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експертите, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

6. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.

7. Делегиран акт, приет съгласно член 19, параграфи 5 и 6, и член 21, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

18) В член 32, параграф 1 букви ж) и з) се заменят със следното:

- „ж) създаването, управлението и поддръжката на rescEU съгласно предвиденото в член 12, включително критериите за решенията относно използването, оперативните процедури, както и разходите, посочени в член 21, параграф 3;
- з) създаването и организацията на Мрежата на Съюза за знания в областта на гражданската защита съгласно предвиденото в член 13;
- за) категориите рискове с малка вероятност, но със значими последици и съответните способности за тяхното управление съгласно посоченото в член 21, параграф 4.
- зб) критериите и процедурите за признаване на дългосрочната всеотдайност и изключителния принос към гражданската защита на Съюза съгласно посоченото в член 20, буква а).“;

19) Член 34 се заменя със следното:

„Член 34

Оценка

1. Действията, за които се отпуска финансова помощ, се наблюдават редовно с цел проследяване на изпълнението им.
2. На всеки две години Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно операциите и постигнатия напредък по членове 11 и 12. Докладът съдържа информация за напредъка във връзка с постигането на целите по отношение на способностите и оставащите пропуски, както е посочено в член 11, параграф 2, като се отчита създаването на способностите на rescEU в съответствие с член 12. В доклада се прави и преглед на промените във връзка с бюджета и разходите за способностите за реагиране, както и оценка на необходимостта от по-нататъшно развиване на тези способности.
3. Комисията прави оценка на прилагането на настоящото решение и до 31 декември 2023 г. и на всеки пет години след това представя на Европейския парламент и на Съвета съобщение относно ефективността, разходната ефективност и непрекъснатото изпълнение на настоящото решение, и по-специално на член 6, параграф 4, и на способностите на rescEU. По целесъобразност това съобщение се придружава от предложения за изменение на настоящото решение.“;

20) Член 35 се заменя със следното:

„Член 35

Преходни разпоредби

До 1 януари 2025 г. може да се предоставя финансова помощ от Съюза за покриване на 75 % от разходите, необходими за осигуряване на бърз достъп до националните способности, отговарящи на определените съгласно член 12, параграф 2. За тази цел Комисията може да отпуска на държавите членки безвъзмездни средства директно, без покана за представяне на предложения.

Способностите, посочени в първата алинея, се определят като способности на rescEU до приключване на преходния период.

Чрез дерогация от член 12, параграф 6, решението за използване на посочените в първи параграф способности се взема от държавата членка, която ги е предоставила като способности на rescEU. Когато поради извънредни ситуации в страната, непреодолима сила или, по изключение, сериозни причини, държава членка не може да предостави тези способности за конкретно бедствие, тази държава членка уведомява Комисията в най-кратък срок, като се позовава на настоящия член.“;

21) Член 38 се заличава;

22) Споменаването на „Европейския капацитет за реагиране при извънредни ситуации“, „EERC“ и „доброволното обединяване“ в целия текст на решението се заменят с „Европейския резерв за гражданска защита“;

23) Въмъква се приложение Ia, което се съдържа в приложението към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съществуващите договорености, попадащи в обхвата на член 28 от Решение № 1313/2013/ЕС, продължават да се прилагат, докато не бъдат съответно заменени.

Съставено в Страсбург на 13 март 2019 година.

За Европейския парламент
Председател
A. TAJANI

За Съвета
Председател
G. CIAMBA

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ IA

**КАТЕГОРИИ РАЗХОДИ, КОИТО МОГАТ ДА СА ДОПУСТИМИ ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗЧИСЛЯВАНЕТО НА ОБЩИТЕ
ПРОГНОЗНИ РАЗХОДИ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ЧЛЕН 21, ПАРАГРАФ 3**

1. Разходи за оборудване
 2. Разходи за поддръжка, включително ремонт
 3. Разходи за застраховане
 4. Разходи за обучение
 5. Разходи за складиране
 6. Разходи за регистрация и сертифициране
 7. Разходи за консумативи
 8. Разходи за персонал, необходим за гарантиране на наличността и възможността за използване на способностите на rescEU.“
-